

[Duetoft]

bruger Mogens Glistrup synspunkterne: jamen de offentligt ansatte er bare nogle, der sidder på Roskilde Universitetscenter eller læser film eller laver ingenting og sidder og nasser dér.

Jeg ved ikke, om man kan bruge meget andet end ordene had og hetz om den slags argumentation vedrørende en stor, dygtigt virkende offentlig sektor, men det kan fru Pia Kjærsgaard jo diskutere med Glistrup.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, det kunne jeg selvfølgelig, men det skal hr. Duetoft for øvrigt overhovedet ikke blande sig i.

Men hvis hr. Duetoft kommer med den slags bemærkninger, så vil jeg sige det på den måde: jamen det er der altså også bare nogle der gør! Og så vil jeg henstille til hr. Duetoft, at han ikke lytter så meget til CDs politiske ordfører, hr. Arne Melchior, for derfra har jeg hørt disse sentenser før, og jeg har også rettet hr. Arne Melchior, men jeg kan forstå, at det nu er gået videre til hr. Duetoft.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg aldrig har hævdet, at der ikke kunne være enkeltksempler, men det, jeg kritiserer Fremskridtspartiet for, er, at man tager enkeltksempler ud og så dermed stempler 900.000 ansatte i dette land. Så nærmer det sig had og hetz. Det kan godt være, at Mogens Glistrup eller fru Pia Kjærsgaard kan gå ud og finde ét eller to eksempler, men hvorfor skal alle de andre så lægges for had for det? Det er det, jeg ikke helt forstår er Fremskridtspartiets taktik.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det kan faktisk ikke være hetz, at man gerne vil have gang i erhvervslivet og de produktive erhverv, og stadig væk: det er ved naturlig afgang, at vi gerne vil have reduceret den offentlige sektor, og vi vil stadig væk være åbne for nogle nye erhverv i den private sektor. Det vil hele Danmark have godt af, hr. Duetoft, og det er ikke af noget had mod

de offentligt ansatte. Det er faktisk kun, fordi vi ønsker, at det skal gå Danmark bedre, end det gør i øjeblikket, hvor vi har en lille million offentligt ansatte i forhold til 5 millioner indbyggere. Det må selv hr. Duetoft kunne se er uholdbart.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke finansministeren for den midtvejsrapport, vi har fået. Jeg synes, det er en jordnær beskrivelse af, hvad der er sket, og hvilke visioner man har.

Det er jo ikke så vanskeligt at lave nogle meget, meget sprælske formuleringer, men det er nu også rart, når det, man ønsker sig, er noget, der er muligt at realisere. Det, vi er blevet præsenteret for her, er, hvordan man tager et sejt skippetag for løbende at foretage en modernisering af den offentlige sektor. Netop ordet proces mener jeg er vældig ramrende og beskrivende for det, man er i gang med og fortsat vil gøre.

Jeg synes, det er sagt konstruktivt og realistisk i begyndelsen af redegørelsen, hvad der er målsætningen, nemlig:

- bedre udnyttelse af de anvendte ressourcer,
- bedre service over for borgere og virksomheder og
- bedre arbejdspladser for de ansatte.

Det kan lyde lidt banalt, det kan vi da hurtigt blive enige om, men det viser sig jo ofte, at det, man hurtigt kan blive enig om, nu ikke er så let at få omsat til praktisk virkelighed.

Det er netop denne realistiske målsætning kombineret med de mange delresultater, man har opnået, og kombineret med, at man stadig vil videre, som jeg synes er det positive. Der er ikke tale om, at vi skal i gang med nogle pludselige sparerazziaer, som nogle har lyst til at lancere, og at man så bagefter kommer frem med en redegørelse for, hvorfor det alligevel ikke kunne lade sig gøre.

Jeg mener ikke, det er den vej, man skal gå. Sådan nogle voldsomt proklamerede sparerazziaer skaber jo heller ikke den tillid og motivation, som er en nødvendighed for, at denne permanente moderniseringsproces sker i fællesskab. Det at afbureaukratisere, det at fjerne uhensigtsmæssige arbejdsgange, er noget, man aldrig bliver færdig med, men det er også noget, som kræver tillid og motivati-